

TIL 1. APRIL FORHØJES PRISERNE PAA ALT LAND I SUNDHEDSDALEN, CALIFORNIA.

Hvadenten De er Landmand, Læge, Sagfører, Apoteker, Forretningsmand eller Haandværker, kan De opnaa en betrygget Fremtid i den ny Koloni

ROSENDALE,

hvis De kommer straks. Familier strømmer ind fra alle Kanter. Jo hurtigere De kommer, jo større er Chancerne. Hver Dag, De betænker Dem, er et direkte pekuniært Tab for Dem. Foraarsarbejdet er lige ved at tage sin Begyndelse her. Kom og vær med i Arbejdet!

Evigt Solskin! Sundt Klima! Her er paradisisk.

Farmers' Land Company, Amedee, California.

Lydige Børn.

Det er nogle Udtalelser af en Præst i Danmark, jeg her vil anføre. Og saa ønsker jeg, at Læserne vil overveje disse Udtalelser og derefter gøre sig en Mening, om vedkommende Præst tager fejl i dem.

Præsten, jeg hentyder til, var den franske og hollandske biskop, fundfabrikant Hans Christian Hansen, der var Kapellan hos Pastor Sørensen i Smidstrup nær ved Vejle i Danmark. Hvor duelig end denne Mand var, saa var han jo dog ikke ufejlbar. Derfor har vi et Par til at undersøge hans Udtalelser, som findes i den med dødt kristelig Alvor og stor Dyrstighed skrevne Postille, som vi har efter ham.

En fortvivlende, som findes foran i Pastor Hansens Postille, fortæller der følgende om ham: „En sand Gudsader var han i sit Hjem, en kærlig Fader for sine Børn. Det var ikke i den blodantige Kærlighed, men i Kærlighedens Ånd, at han opdrog dem; han havde alt, hvad der hedder Forkærlighed, og derfor var han heller ikke bange for at røbe sine Børn strengt, naar han saa, at de trængte dertil.“

Dise Døds, der er skrevet efter at han var død, er altsaa Ord af en anden Præst. Nu vil jeg anføre Udtalelser af Pastor Hansen selv. Der følgende: „En Biskop skal have lydige Børn, og det skal en Præst ogsaa have. Forherre forlanger ikke af os, at vi skal have troende Børn; thi Troen kan intet Nemme give et andet; den kan kun berede selv skaffe; men lydige Børn skal vi have.“

Derfor nogen tænker, at det kun er Biskopper og Præster, der skal have lydige Børn, saa tror jeg, de tager fejl.

En Prædiken paa første Søndag efter Hellig-tre-tinger siger Pastor Hansen om Jesus Kristus Lydighed mod sine Forældre, at denne var den „røde Traad“ i hans Barnedomsliv. Saa siger han videre: „Og Lydigheden er Barnens Grunddåd“; det er fra Lydigheden, at alt godt skal vokse frem hos vore Børn, og hele Opdragelsens Kunst består egentlig i at gøre vore Børn lydige uden at gøre dem til Trælle. Det Barn, som ikke har lært at lyde, kan Forældrene ikke med godt Haab sende ud i Verden, selv om de har lært Barnet aldrig saa mange gode og nyttige Ting. Det Barn, som ikke har lært at lyde Fader og Moder paa Jorden, lærer meget vanskeligt at lyde sin Fader i Himlen; thi Barnet vil behandle Gud som (det behandler) sine Forældre. Inde ham, naar det lyfter, men i sig selv raade sig selv.“

Det er disse Udtalelser, jeg gerne vil henfille til Kofks Overvejelser, saa de kan anbefale dem og handle efter dem. Hvis de tror, de er rigtige. Tror nogen, de er forkerte, og de saa handler i Modsetning til dem, saa vil jeg i stor Penselighed bede vedkommende overveje, om Udtalelserne ikke passer med den heilige Skrifts Værd. Pastor de med denne, da er der fare for evig Fortabelse forbunden med at forsøge dem og handle imod dem. A. S. Dahm

Gvad Danmark gør for Belgierne.

Foranlediget ved, at New Yorker-Daufferne har paataaet en Indsamling til nødlidende Belgiere, har jeg bedt den belgiske Konsul i Danmark, Grosierer Carl Wandel, fortælle lidt om, hvad der hidtil er gjort her fra Landet for at komme den nødlidende Befolkning i Belgien til Hjælp. Og Konsulen siger:

— Ja, egentlig har der aldrig offentliggjort nogen rigtig officiel Komité herhjemme i dette Hjem, og der har ikke været virkeligt System i Indsamlingen. Og endda er det betydelige Summe, der herfra Landet er sendt til nødlidende Belgiere. Efteraaret 1914 begyndte Indsamlingen — egentlig var det vist „Verf. Tid“, der satte Part i Sagen — og de første Blade deltog i Forehavendet. Men Provinsbørnerne mødte med smukke Resultater, og i alt indkom der tæt op imod 1 Mill. Kroner. Denne Sum blev dels tilføjet den belgiske Regering i de senere, dels sendt til Hjelpekommiteen i Amsterdam.

Senere paatog nogle Damer sig saa at indsamle forskellige Nottegenstande, der blev sendt af Sted gennem Konsulatet, og i den senere Tid har disse Damer saa dannet en Komité under den heroverende belgiske Gesandt Mr. Maarts Præsidium og med mig som Sekretær; Komitéens Opgave er at samle ind til trængende belgiske Krigsfanger i Nordholland. Disse er nemlig af den internationale Belgarenskab overdraget de tre skandinaviske Lande som „Alibiørn“, og hørt af dem for sine Kæmpekræfter at sætte for Komitéen er i Besiddelse af en fuldstændig Fortegnelse over de belgiske Krigsfanger, som Danmark har paataaet sig at sætte for; og Opgaven har da været at skaffe en Art „Alibiørn“ til hver Soldat. Soldaten faar herde rimeligvis aldrig at se, men hendes Effektivformnummer kan gennem de Rækker med Udlys, Tobak, Væger o. s. v., som han to Gange maanedlig modtager fra hende.

Alle disse Gode-Rækker ekspederes af „Røde Kors“, hvorved det kan lade sig gøre at „eksportere“ Genstande (Udvoarer i. Eff.), paa hvilke der ellers er Udskriftsbud. Men „Røde Kors“ maa altsaa udvære, og Rækkerne gaar uden Kontrol direkte og naabent til Adressaten; den nævnte Institution skal saa blot hver Maanedag indsende til det danske Uldstministerium en Opgave over, hvor store Partier af de forskellige Rækketypor der salt er affendt paa denne Maade i Maanedens Løb.

Der er saaledes vist stor Godegørenhed fra Dansttes Side overfor Belgierne, og derfor Danstte i Amerika ogsaa maatte snisse at give deres Bidrag, vil jeg være overbevisende glad ved at kunne modtage dem og overlevere Gesandten dem til videre Besørgelse.

Amerika udviser jo en storstilet Godegørenhed over for Belgierne. Om Næsten stadig er stor ved man ikke rigtig, Telegrammer fra Belgien passerer jo tyk Censur. Men jeg tror, den er det.

Stulde Danstte i Amerika melde sig som Bidragdere til et af de to Normaal; nødlidende Belgiere eller trængende belgiske Krigsfanger, vil-

de dette vel fremtræde smukke, naar Bidragene gif ikke gennem den amerikanske Belgarenskab med beriggenem, altsaa som et Led af Danmarks Godegørenhedsværk.“

Endelig skal nævnes et andet og ganske specielt Felt, paa hvilket der fra dansk Side er søgt og stadig søges en smuk og stærkt paatrævet Belgarenskab. Det er de fmaa landflygtige Belgiere i England — dem, der har mistet deres Far i Krigen eller maatte haade Far og Moder, og indvandre i England — dragyderne her er danske Skolebørn. Det interessante Arbejde fortjener en detaljeret Omtale.

Det var i November 1914, at den i London bosatte danske Forfatterinde Fru Betty Marie Ahlberg (Datter af Forl. Peter Kronborg) i Dagbladet „Åbenhaan“ fremsatte Forslag om, at danske Skolebørn skulde sætte en Indsamling i Gang til Fordel for de fmaa hjemløse og landflygtige belgiske Børn i England. Målet optog Tanken og uddøbte den yderligere — klar over den store Notte, en saadan Indsamling vilde gøre paa det paagældende Sted, og tillige over den opdragende Betædning, den vilde saa for de fmaa Bidragdere. „Åbenhaan“ foreslag saa, at Midlerne, der kom ind, skulde gaa til Oprettelsen af et Hus i London for belgiske, hjemløse Børn.

Tanken fik en i store og fmaa Bølg skremmede de danske Skolebørns Vengebidrag ind til Målet, hvis vigtigste Forventninger blev overtruffet. Fru Ahlberg fik i London dannet en Komité af Danske, og der blev lejet en Villa i en af Kampensens Forstæder, hvor en Enes Børn (enkelte med Mødre) fik et Hjem under deres hederlandske Trængsler.

Der var ogsaa Folk herhjemme, som havde adopteret Enkelte om at maatte adoptere saadanne belgiske Børn, der stod ene i Verden, men den belgiske Regering maatte med Tak afslaa disse Tilbud, og Fru Ahlberg siger herom, at „Belgierne Ophold i England er kun midlertidigt. Naar Belgien naarm er rejser indsat i alle Rettigheder, rejser de hjem. Derfor er ikke et eneste belgisk Barn til Høls for fremmede.“

Fru Ahlberg gif nu i Gang med Arbejdet, engagerede en Husbestyrerinde og fik som nævnt en Komité nedsat, bestaaende af Gehejmekonferensraad Wille, Belgians Gesandt i London, Grev de Valinga, Direktør A. R. u. p., Grosierer Mitzen, Professor Kær, Redaktør Loep, I. R. u. H. og Friens selv. Den 25. Januar 1915 blev Hjemmet indviet under megen Høflighed, og den engelske Presse bragte Skildringer og Fotografier fra denne. I et Bind med alle de tre Aaar, Dannedrag, det belgiske og det engelske Mæg, over de 18 fmaa Pensionærer og de

*) Husk her foretog jo i Hjør en Indsamling til Belgierne, og det ikke ubeindelige Bølg, der indkom, indsendtes gennem amerikansk Røde Kors. Stulde imidlertid nogen fremdeles være villige til at yde Støtte til Belgierne paa en af de her antydede Maader, skal vi gerne tage imod Bidrag og hende dem til Høde Kors, enten det amerikanske eller danske, som man ønsker. Med-

7 Mødre, der havde faaet Omtagelse i Hjemmet. Børnene var i Alderen 5 Maanedg — 17 Aar.

Interessen herhjemme for Sagen havde som sagt været stor; Bidrag strømmede ind fra alle Egne af Landet, selv de fattigste og adste, fra Vorholm og fra Færøerne. En enkelt Skole, J. F. Marie Mærks i Hillerød, afskoldt i dette Hjemmede Mæg og indsendte Overfyldt, 2000 Kr., til „Åbenhaan“. Jalt havde Målet ved Juletid i Hjør modtaget ca. 30,000 Kr. forinden en Del Rækker Børnets, og Redaktør Witz og i Hjør modtog da ogsaa meget smigrende og takfænde Skrivelse fra den heroverende Gesandt, M. Maart og fra Belgiens Udenrigsminister.

Men den energiske Fru Ahlberg hvilede ikke paa Laurbærene. Efteraaret 1915 lyffedes det hende at saa oprettet endnu et dansk Hjem for belgiske Børn, denne Gang i Glasgow; her traadte imidlertid Høst Godegørenhed til Hjælp og skompletterede det indkomne Bølg i Danmark.

Målet, Fru A. og danske Skolebørn har Måde af deres Arbejde og Gaver; og de belgiske Smaaafstæler ikke mindre.

Som man vil se, har Danmark ikke holdt sig tilbage med Hensyn til Hjør over for det ufællelige Belgien.

Edward Spørr.

Cleander, Calif., 2. Febr. 1916.

Gamle Mrs. Meyer er den 28. Januar død; hun havde været 94 Aar i Efteraaret, og det blev hele Tiden daarligheds med hende, indtil Døden kom som en Befrielse. Mrs. Meyer var født i Ribe den 16. August 1833. Der voksede hun op og blev gift, men sluttede sig den med sin Mand til Åbenhaan. Hendes Mand var Maskinist. De levede sammen i 35 Aar, og havde 8 Børn, 6 af dem lever her i Landet og 2 i Danmark. Mrs. Meyer kom her til Landet for hende 20 Aar siden sammen med sin yngre Datter. Efter dennes Giftermaal med P. A. Vilgaard fik hun sit Hjem hos dem, og derfra begraavedes hun Manden eftermiddag. I Hjemmet lærte Pastor Hansen den 16. Davids Sal, og holdt Van. Salmen: „Jeg rejser og ved, hvor Næsten gaar hen.“ blev sunget. I Kirken talte han udra Ps. 25, 10. Mrs. Meyers Stier her havde ikke været jævne, sagde han, men de havde lebet hende opad og fremad til et bestemt Sted, Golgatha, og her havde hun fundet Døds, saa hun kunde sige i Sandhed: „Gud er god, og alle hans Stier ere Midlindhed.“ Saa havde Gud ogsaa i sin Kærlighed givet hende efter den travle Arbejdsstid mange stiller og fredelige Aar, og hendes Udgang af Livet var god. Herren alene Grev for alt. Kort sang: „I sin Tid.“ Og til Slutning sang vi Salmen 807. Graaven var helt dækket med levende Blomster, og Kant Sun. Saa er der vel egentlig ikke mere at sige, kun dette: I det Hjem, hvor Mrs. Meyer i saa mange Aar var hjemme, vil der nu blive en tom Væds, et Stavn; ingen gammel Bedstemoder til at vugle omkring og hjælpe til eller blive Hjælpen; intet venligt Smil eller

interessant Samtale med gamle Mrs. Meyer for besøgende. Men for dem, som blev tilbage i Hjemmet, er Kæden, der drager opad, lagt en lille Smule fastere om Hjertet. Og saa for alle de gamle Venner, som kendte hende. Saa til Slutning kun et Vers af en af hendes Indlingsalmer:

Der, hvor ingen Rose visner,
Der, hvor evig Blomstring er,
Der, hvor ingen Stulde isner,
Jagen Sky gør mørk som her,
Mød os her, mød os der,
I det Land, hvor Jesus er.

Det sidste Vers, vi har haft i Januar med megen Regn, har været saardt for de ældre blandt os; Mr. John Smith, en af de ældste i Kolonien her, har været meget fan, men er nu i Bedring; her er ogsaa megen Fortællelse; men nu skinner Solen Dagen lang, og de første Knopper vil snart komme frem. For nu er det Foraar herude. Venlig Siffen. Kort.

Mrs. M. B. Vile, Lucif, Wis., hjemfaldt.

Et lille Mindeord.

Da jeg den første Søndag i dette Aar besøgte min fære Tante, Mrs. M. B. Vile, for at byde hende og hendes fære i Hjemmet Juleøl for vor Kæreste her til Bruch, var det med det Bølg, jeg fandt, at Døden havde sat sit Stempel paa det elffede Ansig, som saa mange af os lige fra vore første Barneaar altid fandt saa klart og elffeligt. Det lafte jo altid af Kærlighed til os. Et Barn, som kom inden for Tantes Dør, gif aldrig tandskedet bort. Endog den Dag saa jeg hende vasse over Gulvet for at finde et Par Rager til et Barn, som var i Tuen hos os.

Dødt rørt mindedes jeg de utallige Besøge paa hendes store Kærlighed til de fmaa og ligesaa til de fage, som hun altid med Glæde — troelig stillet deri af Mand og Datter — har paaget hos ved Dag og ved Nat i disse mange Aar, saa længe Kræfterne tillod det.

Nu er der fære Belgarer ikke mere hos os. Den store Barneoven herte hendes Bøn og kaldte hende hjem Tirsdag Morgen den 8. Feb. Meget høert havde det været for hende at tonke paa at stille forlade sin gamle, trofaste Kærlighedsager, men da saa det blev ordnet efter fælles Duffe, at deres ældste Barne-Børn bliver hos ham i hans eget lille Hjem at pleje og bygge om ham, saa faldede hun de trattede Døden i underlig Bøn om snart at maatte komme hjem til sin Fæstler og til de fære, som er gaet forud.

Effekt og afholdt som saa vil hendes Minde blive bevaret i alles Hjertet. Saa længe vi lever her paa Jord, faa for alt, din Kærlighed god.

Vi ejer dig dog altid trods Død og Grav.

Beflignet være dit Minde! Bruch, Colo., Febr., 1916.

Mrs. Jens S. Pedersen

FIRE NYE BØGER.

G. H. Olsei: En Skotte.

Historien om John Knox, Skotlands Reformator. En saa livlig Skildring, at den fængsler som nogen Roman, og dog historisk tro og korrekt. 216 Sider. Smukt indbundet. Pris \$1.00.

„Assessor Uilhelm“: Paradisets Have.

De unge Hjem tilegnet. Udgiyet af Gunnar Engberg, smukt indbundet. Pris 60

Chr. Ludwigs: Salme og Sang.

Den danske Salmebog og danske Salmedigtere. 112 Sider. I Omslag. Pris 60

T. M. Ch. Winther: De sidste ti Aar i Japan.

96 store Sider. I Omslag. Pris 30

Danish Luth. Publishing House, Blair, Nebraska.

C. Asschenfeldt-Hansen:

KIRKEHISTORIE FOR MENIGHEDEN.

Rigt illustreret. I—II. Bind. Stort Format. Pris indb. i smukt og solidt Vælskbind \$6.50.

Som en Kirkehistorie særlig for Menigheden er den og net, fordi den søger at vise Guds Førelse med den enkelte Slægt gennem Med- og Modgang og hele den dybe, aandelige Sammenhæng, der er i Menighedens Oplevelser.

(A. B. i Nationaltidende).

Det, som giver Bogen sin store Interesse, er de overordentlig mange Billeder, især Portrætter, som pryder den. De giver Værket en Betydning, hvorved det overgaar alle andre kirkehistoriske Fremstillinger paa Dansk.

(Dannebrog).

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Starck Pianos

You Can Save \$150 By Buying Direct From Our Factory

30 DAYS FREE TRIAL IN YOUR OWN HOME

You can have a beautiful Starck piano in your own home for 30 days free trial without paying anything in advance. All we ask is that you will play upon, use and treat this piano for 30 days. If, at the end of that time, you do not find it the highest grade, sweetest toned and finest piano in every way, that you have ever seen for the money, you are at perfect liberty to send it back, and we will in that event, pay the freight both ways. This Starck Piano must make good with you, or money is no sum.

Save \$150.00 or More. Every Starck Piano is guaranteed for 25 years. This guarantee is not a mere promise, it is a contract. You are assured of receiving a satisfactory sweet toned durable high grade piano.

Easy Payments. You pay no cash down, but after 30 days of trial, you can begin payment on the low easy payment terms ever suggested by a piano manufacturer. These terms are arranged to suit your convenience, and you can buy a piano for your home, without missing the money.

25-Year Guarantee. Every Starck Piano is guaranteed for 25 years. This guarantee is not a mere promise, it is a contract. You are assured of receiving a satisfactory sweet toned durable high grade piano.

Free Music Lessons. To every medium or high priced piano, we give free of charge a complete course of instruction in piano playing. You take these lessons in your own home, or mail.

Starck Player-Pianos. Starck Player-Pianos are rich toned, and easy to operate. You will be delighted with the many exclusive, up-to-date features of these wonderful instruments, and pleased with just very low prices.

Catalogue Free. Send today for our new beautifully illustrated catalogue which gives you a vast amount of important piano information. Write today, P. A. STARCK PIANO CO., 1400 Starck Building, Chicago, Ill.